

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Decimus. Status modi operandi supernaturaliter accommodato,
& sibi proprio ordine absoluuntur, ad suum summum fruitione centrali
spiritus proprij, & spiritus diuini; & contra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

fuerit, experiri licebit. quam verò ordinato progressu status aliquis supernaturalis, perfectionem suam, assequatur; ex sequentibus magis clarum fiet;

Status modi supernaturaliter operandi, accommodato, & sibi proprio ordine, ab-soluuntur ad suum summum fruitione centrali, spiritus proprii, & spiritus diuini, & Contra.

ARTICVLVS DECIMVS.

EX his cum constet, neq; secundum statum, neque secundum operationes, etiam a qui seruiunt ei stabiles esse; iam videndum est quis ordo, & consecutiua annexio, sit nostrarum operationum, in aliquo doctorum statuum. cum itaque [amor sit *b* connexio & vinculum, quo omnium rerum vniuersitas ineffabili amicitia, insolubilique vni-one copulatur] [ordo autem *c* rerum sub diuina sapientia postulet, vt varij sint rerum gradus,] quorum diuina quidem iustitia sapientiae comes, non peruertat ordinem à sapientia ita dispositum, sed conseruet, ac propria superiorum munera inferioribus non distribuat; sed sua cuique pro natura confirmet, & pro dignitate rependat. cum tres insuper [caelestes illae Hierarchiae non dæqualiter superni radij influxum excipiant, sed per abundantiam diuini luminis participatione distinguantur;] nō solum [in summis, atque infimis mentibus; sed etiam in ijs quæ sunt e eiusdem

ordinis, hæc lex sancita est, vt in vnaquaque Hierarchia, & primi sint, & medij, & postremi ordines; inferiorumq; superiores doctores sint, eisq; quasi digito viam monstrant, aditumq; ostendant ad diuinitatem, illustrationē, atque consocietatem;] vndè hoc quoq; non immeritò potest addi, vnamquamq; [& caelestem, f& humanam mentem seorsum proprios in se continere, & primos, & medios, & vltimos ordines, atq; facultates; quæ eodem modo, quo superiores singularium Hierarchiarum illustrationum proprii ductus, enuntiantur: quibus vnaquæq; mens pro suo capitu, quam nitidissimæ purgationis, copiosissimi luminis, absolutæque perfectionis sit particeps.]

Et quum [ordo *g* charitatis accipiat secundum proportionē dilectionis ad diligibile,] hæc trinaria Hierarchiarū statuūq; subdiuisio, ad mysticum faciliorem intellectum [sub vitali sensu *h* sensuali, sensu rationali, & sensu diuino, completi potest;] aut dici mysticum versari in fruitione fundi, vbi animalis homo optimè ordinatus diuinos influxus suscipit, & in fruitione spiritus proprii, in quo suppositis inferioribus, ad spiritualia erigitur, ac in fruitione diuina, (vtraque præstantiore,) sublimatur. quod idem est ac dicere [spiritum sine *i* spiritu, spiritum in spiritu, & spiritum supra spiritum.] [Deum enim *k* contemplamur non solum intra nos, & extra nos, verum etiam supra nos.]

^a Job. 4. ^b S. Bonau. 4. Itin. iter. d. 2. ^c Harph. l. 3. p. 2. c. 16. ^d S. Th. 1. p. 9. 108. a. 1. c. ^e S. Dion. de Cal. Hier. c. 4. ^f Ib. c. 10. ^g 22 q. 44. a. 2. c. ^h Harph. l. 3. p. 4. c. 28. ⁱ S. Bon. Proh. Itin. iter. d. 3. ex Rich. ^k S. Bonau. Itin. ment. c. 5.

nos.] quia scilicet [potest aliquid pertinere ad beatitudinem tripliciter: vno modo essentialiter, alio modo antecedenter, tertio modo consequenter.] Essentialiter quidem, eò quod tempore centralis fruitionis, quo in circumferentia totius compositi humani, vnum habitus donum, scil. intellectus, vel sapientiae, vel etiam eminentioris, in spiritu proprio, & spiritu diuino, dirigendum solidatur; mysticus magis per modum essendi, habendi, & possidendi, quam per modum extensionis, aut erectionis, procedat. antecedenter verò, eò quod proprii spiritus, ex fruitione centrali alleuiatio tanquam spiritalis conformitas, sit praeambulum, & dispositio ad spiritum diuinum; qui tandem consequenter adimplet omnem spiritus immensitatem, & aeternorum spatia, vel, quando post supremas operationes, reliquiae cogitationis diem festum agunt, & magis vitaliter sua impressione ad nouas operationes excitant.

Tandem cum [vnaquaeque mens b angelica, vel humana, benè ordinata, habeat in sua singulari persona, primas, medias, & vltimas ordinationes & virtutes, & sursum actiones;] permagnè certè refert e in praxi, trinariam hanc distinctionem (quam accuratiori ordine in tres cuiq; ordini subordinatas sphaeras, seu mentis regiones, distribuimus,) obseruare. quamuis enim sat facilè sit

inferiorem, & animale partem, à superiori & spiritali separare; difficile tamen est inter spiritum proprium, & diuinum discernere: vnde sicut [contingit Prophetam aliquando nescire an cognoscat diuina, spiritu proprio, an autem diuino; quando eius reuelatio est per inspirationem internam;] ita etiam exercitatio nostra tam interna, & inspirationi diuinæ tam familiaris est, vt vel ideò mystica, & in ipso spiritu abscondita, sit, & nominetur, ac vel lincio oculo egeat.

Potissima verò ratio huius trinariae diuisionis scilicet fruitionis centralis, spiritus proprii, & diuini, illa est. quod mens nostra e tres habeat aspectus principales; cuius quidem primus est ad corporalia exteriora, secundum quem vocatur animalitas, seu sensualitas; secundus intra se, & in se, secundum quem dicitur spiritus. Tertius est supra se, secundum quem dicitur mens.] consequuntur autè hi aspectus subdistincto ordine bonum suae perfectionis; vnde [in singulis Hierarchicis disponuntur tres Hierarchiae, & in singulis earum tres ordines iuxta angelicam dispositionem, videl. infima Angeli, Archangeli, & Principatus. per hos enim mens benè ordinatur ad exteriora, vel respectu exteriorum. in media autem mentis Hierarchia sunt Potestates, Virtutes, & Dominationes; per hos ordinatur respectu interiorum. in summa mentis Hierar-

P p 3

chia

a S. Thom 1. 2. q. 3. a. 3. c. b Wercell. apud S. Bonau. 3. Itin. ater. d. 4. a. 1. c hic art. 10. & sup. paraph 1. a. 1. d S. Thom 22. q. 171. a. 5. c. simile Harph. l. 3. p. 2. c. 9. e S. Bonau. itin. ment. 4. 1. f Wercell. vbi supra & S. Bonau. 3. itin. ater. d. 4.

chia sunt; Throni, Cherubin, & Seraphin; per hos ordinatur respectu superiorum; & his nouem ordinationibus reducimur in diuinam Monadem.]

Status ergò modi operandi supernaturaliter, & quasi idem quod Hierarchia aliqua distincta, per tres ordines, (quos quidem in praxi in alios tres accuratius subdividimus) diuinam communionem successiuè (cum nos in tempore moueamur) perficiens. & ideo fruitio mystica in infimo status ascendens, centrali amore sub ratione boni collecti, vix illustrationes intellectuales compatiens radicitur; in medio autem erigitur, lumine spiritus proprii crescente; at in summo à spiritu diuino imbutus supra centalem, & spiritus proprii felicitatem, absorbetur in primam omnium boni unitatem; ac vice versa, alio in statu, ac Hierarchia, scilicet modi descendens, velut in altera scala, per tres ordines spiritus diuini, spiritus proprii, & centri seu fundi ad ima descendit. [rectè ergò a sacer ordo, qui diuinis imaginibus, similitudinibusque præest, se in distinctos ordines, atque facultates diuidit: quo planè declarat, diuinas actiones in sanctissimis, ac non perturbatis confusisque ordinibus, constanter, distinctèque consistere.] [mos enim hic est Diuinitatis sanctissimus, per b prima, secunda, & inferiora, ad diuinissimam lucem suam deducere:] quo ita tanquam apud argumentosa minutissimè, in absconditis diuinis consiliatur, ac ordinatissima varietate ita Deo co-

adunetur, fatieturque; vt tamen aliud nouum in Deo habeat, quo penitus fruatur: quousque hac vicissitudine ascendendi, & descendendi, iuxta diuinum propositum finita; beatitudo patriæ, & claræ visionis, euacuet quod mobile, & imperfectum est. solum enim est [diuinum c Pulchrum, quod eo modo se habet semper, ita vt nec oriatur, nec intereat, nec augeatur, neq; minuatur, nec partim pulchrum, partim turpè sit: neque hoc tempore pulchrum sit, illo non item; nec ad hoc quidem pulchrum sit, ad illud autem turpe: nec quod hic quidem pulchrum sit, illic non item: nec quod aliquid aliquibus pulchrum sit, nonnullis autem non pulchrum.] vndè [ad quantamcunque diuinam similitudinem d se quis peruenisse gloriatur; nunquam tamen cesset rescindere, & ad omnimodam similitudinem reducere: quia diuina perfectio, cui se conformare laborat, sine mensura est. potentia quoque similitudinem illam attingendi hominibus præstita, semper insatiabilis permanet in hac vita: quia cum incremento similitudinis gratiæ Dei, per quam similior effici potest, semper accrescit, & quoniam adhuc mortalis semper mobilis, & mutabilis est, idèd per vices accrescit ad similitudinem, & decrescit ad dissimilitudinem: quæ duo semper inter se militant;] & profunda Dei intimius scrutari gestiunt incessanter, pro vt hic consuetiuè dicemus,

Qui-

a S. Dionys. de Eccl. Hierar. c. 5. b ibidem. p. 3. c. 20 in fine.

c de diuin. nomin. c. 4. d Harph. l. 3.